

Sygn. akt II K 774/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Ewa Lemanowicz-Pawlak

Protokolant: stażysta Dawid Muraszewski

Przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej Toruń Centrum Zachód Iwony Osóbki

Oskarżyciela I Urzędu Skarbowego w Toruniu M. Ł.

po rozpoznaniu w dniach 21.11. 2016r., 20.03.2017r., 7.06.2017r.

przeciwko

S. Ż. (1)

urodzonemu (...) w T.

synowi J. i T. z d. D.

oskarżonemu o to, że :

wbrew przepisowi art. 287 § 1 i 3 w zw. z art. 15 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749 z późn. zm.) działając wspólnie i w porozumieniu z D. C. (1) w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru utrudniał prowadzenie kontroli podatkowej w okresie od 15 maja 2014 r. do 4 grudnia 2014 r. w (...) z siedzibą w T. przy ul. (...) (zmiana siedziby od 01.09.2014 r. W. ul. (...)) (...)w T. poprzez nieudostępnianie ksiąg podatkowych oraz dokumentów źródłowych,

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 83 § 1 w zw. z art. 9 § 3 kks.

o r z e k a :

I. oskarżonego **S. Ż. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego w akcie oskarżenia, stanowiącego przestępstwo skarbowe z art. 83 § 1 kks i za to na podstawie art. 83 § 1 kks w zw. z art. 23§ 1 i 3kks wymierza mu karę grzywny w wysokości 20 (dwudziestu) przyjmując, iż jedna stawka jest równoważna kwocie 80 (osiemdziesiąt),

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Toruniu – kwotę 160 (sto sześćdziesiąt) złotych tytułem opłaty sądowej oraz kwotę 130 (sto trzydzieści) złotych tytułem wydatków poniesionych od chwili wszczęcia postępowania.

Sygn. akt IIK 774/16

UZASADNIENIE

W dniu 12.12. 2012r. (...) reprezentowana przez P. K. zawarła z (...) umowę najmu lokalu położonego w T. ul. (...). W/ w firma nie prowadziła pod tym adresem faktycznie działalności, kierowana tam była jednak wszelka korespondencja,

która następnie była przekazywana P. K.. Z umowy wynikało, iż zleceniobiorca zezwala zleceniodawcy na użytkowanie lokalu w ramach (...) wraz z obsługą linii telefonicznej. Zgodnie z dalszym zapisem zleceniodawca mógł korzystać z gabinetu w wymiarze 0 h, z sali konferencyjnej w wymiarze 0h w miesiącu. Nadto zleceniobiorca zobowiązywał się do odbioru i przechowywania korespondencji przychodzącej na w/w adres i jej dystrybucji zgodnie z dyspozycją zleceniodawcy.

W dniu 19 marca 2014r. w T. P. K. (2) sprzedał S. Ż. (1) 1000 udziałów w (...) w T. ul. (...) o wartości nominalnej 50 zł każdy. Cena sprzedaży udziałów została ustalona na kwotę 10.000 zł. Z § 5 ust. 1 przedmiotowej umowy wynikało, iż o kupnie udziałów kupujący zawiadomi Spółkę, o której mowa w §1 ust.1 w terminie 7 dni od zawarcia umowy. Z kolei § 5 ust. 2 stanowił, iż po upływie w/w terminu kupujący będzie wyłącznie odpowiedzialny za wykonywanie obowiązków związanych z posiadanymi udziałami. Wszelka dokumentacja dotycząca spółki została przekazana przez P. K. Ż. .

S. Ż. nie wypowiedział umowy najmu lokalu w T. przy ul. (...). Nie poinformował jednak wynajmującego, iż nastąpiła zmiana właściciela spółki. Korespondencja, która wpływała na w/w adres była przekazywana bądź P. K. bądź informację o przesyłkach wysyłano drogą mailową na adres : (...)

Uchwałą zgromadzenia wspólników firmy (...) odwołano P. K. (2) z dniem 1.04.2014r. z funkcji Prezesa Zarządu. Przedmiotowa uchwała została podpisana przez S. Ż. .

W dniu 15.04.2014r. pomiędzy (...) w K., al. (...) a N. (...). reprezentowaną przez P. K. (2) została zawarta umowa pożyczki w wysokości 40.215,09 zł, poręczycielem przedmiotowej umowy byli P. K. oraz P. (...) (...) reprezentowaną przez M. M..

W dniu 12.05.2014r. została zawarta umowa sprzedaży (...) udziałów N. (...) o wartości 10.000 zł pomiędzy S. Ż. i P. (...) (...) z siedzibą w G. reprezentowaną przez M. M. zam. B., ul. (...).

Z datą 15.05.2014r. w/w podmioty zawarły porozumienie, na mocy którego wskazano, iż umowa sprzedaży udziałów w spółce (...) zawarta 12.05.2014r. ulega rozwiązaniu z dniem podpisania porozumienia.

S. Ż. nie zgłosił w/w zmian do Krajowego Rejestru Sądowego .

W dniu 15 maja 2014r. zostało doręczone na adres siedziby firmy (...) zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli podatkowej w zakresie weryfikacji poniesionej straty przez podatnika podatku dochodowego od osób prawnych za 2013r. oraz prawidłowości rozliczania podatku od towarów i usług za miesiące od stycznia do września 2013r. oraz za 4 kwartał 2013r.

W dniu 29.05.2014r. funkcjonariusze z (...) w T. udali się na ul. (...) w T., jednakże nie zastali żadnej osoby z ramienia spółki (...).

W związku z brakiem aktywności gospodarczej wezwano osobę umocowaną do reprezentowania w/w firmy do stawienia się w siedzibie (...) w T.. Wezwanie zostało podjęte przez A. W. z (...) .

W związku z brakiem reakcji ze strony spółki (...) w dniu 6.06.2014r. wszczęto kontrolę podatkową. Podjęto próby nawiązania kontaktu telefonicznego, które okazały się jednak bezskuteczne.

W dniu 11.06.2014r. ponownie wezwano spółkę do dostarczenia dokumentów źródłowych, korespondencję wysłano na adres siedziby spółki, która została podjęta w dniu 13.06.2014r., na adres R., ul. (...), została jednak zwrócona z adnotacją, iż adresat pod wskazanym adresem jest nieznanym oraz na adres zamieszkania P. L. Górny, ul. (...). Ta ostatnia korespondencja została podjęta w dniu 27.czerwca 2014r.

W wyniku rozmów telefonicznych funkcjonariusze (...) w T. uzyskali od P. K. informację, iż został odwołany z pełnienia funkcji (...).

W dniu 31.07.2014r. na mocy uchwały zgromadzenia wspólników firmy (...) sp.zo.o. powołano D. C. (1) na funkcję (...).

D. C. (1) poznał S. Ż. w pubie (...) w T. przy ul. (...), za pośrednictwem znajomego. S. Ż. powiedział, że potrzebuje pomocy, żeby przepisać na kogoś firmę, gdyż chce wziąć rozwód z żoną. Sytuacja mieszkaniowa i finansowa D. C. była trudna, korzystał z świadczeń z opieki społecznej, mieszkał na działkach na R., wyraził zgodę na propozycję S. Ż.. W zamian za to D. C. otrzymał około 200 zł. Łącznie trzy razy byli u notariusza i każdorazowo D. C. otrzymywał jakieś pieniądze. D. C. nie miał pojęcia czym zajmowała się (...), otrzymywał tylko do podpisania dokumenty związane z w/w firmą.

W dniu 5.08.2014r. (...) w T. wezwał S. Ż. do stawienia się w siedzibie (...). Korespondencja została zwrócona z adnotacją, iż „ adresat nie podjął awizowanej przesyłki”.

Również próba osobistego doręczenia korespondencji okazała się bezskuteczna.

Ponownie wystosowano wezwanie dla S. Ż. i w dniu 20.08.2014r. wystąpiono do (...) S.A. i (...) S.A. o udostępnienie informacji o obrotach i stanach kont z uwzględnieniem danych szczegółowych za okres od 1.03.2011r. do 30.06.2014r. należących do spółki (...).

W związku z brakiem jakiegokolwiek reakcji, kontrolujący udali się do miejsca zamieszkania S. Ż., tam nawiązali kontakt z jego małżonką, która przekazała im numer telefonu. K. skontaktowali się z S. Ż. telefonicznie i wezwali do stawiennictwa w siedzibie (...) w T.. Ustalono termin na 26.09.2014.

W dniu 25.09.2014r. S. Ż. zadzwonił z informacją, iż przebywa poza T. i nie stawi się w (...), zadeklarował, iż stawi się 1.10.2014r.

W dniu 1.10.2014r. S. Ż. udzielił lakonicznych odpowiedzi, wskazując, iż jest wyłącznie udziałowcem w spółce (...). Następnie usprawiedliwiając się złym stanem zdrowia odmówił udzielenia odpowiedzi na dalsze pytania i zwrócił się o przesłanie ewentualnych pytań drogą mailową.

W pisemnej odpowiedzi na zadane przez kontrolujących pytania S. Ż. zasłaniał się niepamięcią bądź niewiedzą .

Wskutek w/w działań S. Ż. utrudniał prowadzenie kontroli podatkowej w okresie od 15 maja 2014 r. do 4 grudnia 2014 r. w (...) sp. z o.o. z siedzibą w T. przy ul. (...) (zmiana siedziby od 01.09.2014 r. W. ul. (...)) Naczelnikowi (...) w T. poprzez nieudostępnianie ksiąg podatkowych oraz dokumentów źródłowych,

/ dowód: protokół kontroli podatkowej-k. 2-16

zeznania P. K.-k. 507-507v.;

zeznania D. C.-k. 507v.-508;

zeznania A. W.-k.520v.

kopia pełnomocnictwa-k. 39

kopia umowy sprzedaży-k. 23-25

kopia umowy-k. 52-53v.

kopia uchwały-k. 51v.

kopia uchwały-k. 51

decyzja-k. 98-110v.

umowa pożyczki –k. 244-247

umowa zlecenia(...)

umowa najmu-k. 260-265

pismo (...) SA-k. 259

rezygnacja-k. 314

protokół przekazania dokumentacji-k. 314

protokół z czynności-k. 318

pismo z (...)

pismo (...)k. 330/

Oskarżony S. Ż. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż nigdy nie był członkiem zarządu spółki (...), był wyłącznie udziałowcem. Nadto wywodził, iż w okresie kiedy (...) chciał przeprowadzić kontrole w firmie (...) nie mógł być w zarządzie żadnej spółki, gdyż był karany, prezesem spółki był wówczas D. C..

W ocenie sądu wyjaśnienia oskarżonego w zakresie odnoszącym się do przytoczonych przez niego faktów zasadniczo zasługiwały na przyznanie im waloru wiarygodności, albowiem znajdowały potwierdzenie w zgromadzonym w toku postępowania materiale dowodowym. Tym niemniej wyjaśnienia oskarżonego w zakresie w jakim negował swoje sprawstwo nie mogły stanowić podstawy do dokonania ustaleń w zakresie stanu faktycznego. W tym miejscu należy bowiem wskazać, iż przestępstwo skarbowe stypizowane w art. 83kks jest przestępstwem powszechnym, co oznacza, iż jego sprawcą może być każda osoba, która utrudnia bądź udaremnia przeprowadzenie kontroli, niezależnie od sprawowanej przez nią funkcji. Zgromadzony w przedmiotowej sprawie materiał dowodowy daje asumpt do konkluzji, iż oskarżony w powiązaniu z innymi osobami przedsięwzięli szereg czynności mających na celu utrudnienie organom skarbowym przeprowadzenia stosowanych czynności kontrolnych. Niewątpliwie temu właśnie celowi miały służyć zmiany w strukturze własnościowej spółki, dokonywane co znamienne pomiędzy podmiotami, które były ze sobą powiązane z racji łączących je wspólnych interesów. Na celowość działania wskazywał również niewątpliwie fakt, iż owe zmiany zostały zgłoszone do KRS ze znacznym opóźnieniem. Co więcej wiarygodność twierdzeń oskarżonego w omawianym zakresie dezawuowały zeznania D. C., który opisał szczegółowo okoliczności nawiązania znajomości oraz przebieg „współpracy” z oskarżonym. Z rzetelnych w ocenie sądu zeznań świadka wynikało, iż to oskarżony dysponował wszelkimi dokumentami dotyczącymi spółki, podejmował wiążące decyzje dotyczące jej dalszego funkcjonowania, D. C. natomiast składał wyłącznie podpisy pod podsuniętymi mu przez oskarżonego dokumentami, w zamian za co otrzymywał pieniądze.

Ponadto oskarżony wywodził, iż nie mógł sprawować funkcji członka zarządu, gdyż był wcześniej karany sądowo, a tymczasem powołał D. C., wobec którego również zapadł prawomocny wyrok skazujący.

Mając powyższe względy na uwadze sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w omówionym powyżej zakresie.

Sąd pozytywnie zweryfikował wiarygodność zeznań świadka H. K., która знаła oskarżonego, gdyż był prezesem spółki (...), w której była zatrudniona od drugiej połowy 2012 r. do grudnia 2012 r. Świadek była również zatrudniona w spółce (...), jednakże w okresie poprzedzającym zbycie udziałów przez P. K..

Sąd nie znalazł również podstaw, by deprecjonować rzetelność zeznań świadka D. C. (1). Z jego relacji wynikało, iż oskarżonego poznał w pubie (...) na ul. (...). S. Ż. powiedział mu, że potrzebuje pomocy, żeby przepisać na kogoś firmę, bo chce wziąć rozwód z żoną. Z racji tego, że sytuacja mieszkaniowa i finansowa świadka była trudna, mieszkał bowiem na działkach na R., zgodził się na to. Po wyjściu od notariusza dostał od niego około 200 zł. Trzy razy byli u notariusza

i za każdym razem D. C. otrzymywał jakieś pieniądze. D. C. w firmie nie miał nic robić, nie były mu przekazywane dokumenty związane z firmą. Nie miał pojęcia czy S. Ż. działał sam czy z kimś. Podpisywał różne dokumenty związane z firmą, nie pamiętał jednak co to były za dokumenty. Nie miał również pojęcia dokąd były kierowane te dokumenty.

W ocenie sądu zeznania tego świadka zasługiwały na przyznanie waloru wiarygodności, albowiem znamionowała je jasność i spójność relacji. Ponadto znajdowały one potwierdzenie w zgromadzonej w toku postępowania dokumentacji. Świadek został już prawomocnie skazany za działanie wspólnie i w porozumieniu z S. Ż., nie miał w związku z tym interesu w tym, by pomawiać go o zachowania niezgodne z porządkiem prawnym.

Sąd z dużą dozą ostrożności odniósł się do zeznań P. K., który zbył udziały oskarżonemu w spółce (...). Świadek zeznał, iż od połowy 2012r. do początku 2014 r. pełnił funkcję prezesa. P. K. utrzymywał ponadto, że nie pamięta czy w późniejszym okresie pełnił jakieś funkcje w spółce. Twierdził, że żadnych czynności skarbowych po złożeniu wypowiedzenia nie dokonywał. Ostatnią deklarację złożył za ostatni kwartał 2013 r. Nie pamiętał jednak kiedy złożył ostatnią deklarację. Początkowo stwierdził, że nie miał umocowania do reprezentowania spółki (...), po czym sprostował, że tej okoliczności nie pamięta. W swych dalszych zeznaniach świadek zaprzeczył aby wypełniał i podpisywał deklaracje złożone po kwietniu 2014r., utrzymywał, że nie wie jak wyglądała struktura organizacyjna spółki (...) później, jedynie znał oficjalne dane KRS.

Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka w zakresie w jakim potwierdził zbycie udziałów spółki (...) i przekazanie pełnej dokumentacji spółki S. Ż., albowiem w tym zakresie relacje P. K. korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym.

W pozostałym jednak zakresie wiarygodność deskrypcji świadka dyskredytowała labilność relacji, symptomatycznym jest fakt, iż świadek zasłaniał się niepamięcią każdorazowo, gdy odpowiedź na poszczególne pytania mogła wskazywać na jego dalszą współpracę z oskarżonym. Na powyższe wskazywało jednak nie tylko pełnomocnictwo do reprezentowania (...), ale i zawarcie w imieniu tejże spółki umowy pożyczki w dniu 15.04.2014r. pomiędzy (...)w K., al. (...) a N. (...) reprezentowaną przez P. K. (2), gdzie poręczycielem umowy byli P. K. oraz P. (...) (...) reprezentowana przez M. M.. Z przytoczonych wyżej względów zeznania P. K. w przeważającym zakresie nie mogły stanowić samoistnej podstawy do dokonania ustaleń w zakresie stanu faktycznego.

Sąd pozytywnie zweryfikował również zeznania świadka A. W. (2), który potwierdził, iż (...) miał podpisaną umowę ze spółką (...). Świadek jednocześnie wskazał, że przez dłuższy czas były problemy z nawiązaniem kontaktu ze spółką (...), stwierdził jednocześnie, że w sytuacji, gdy nie było kontaktu z wynajmującym, korespondencja doń przychodząca była awizowana. Zeznania tego świadka były jasne i spójne, a ponadto znajdowały odzwierciedlenie w treści umowy z (...) dot. umowy najmu lokalu położonego w T. ul. (...).

Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów zgromadzonych w toku postępowania albowiem były one jasne, zaś żadna ze stron nie kwestionowała ich autentyczności.

S. Ż. został oskarżony o to, że wbrew przepisowi art. 287 § 1 i 3 w zw. z art. 15 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749 z późn. zm.) działając wspólnie i w porozumieniu z D. C. (1) w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru utrudniał prowadzenie kontroli podatkowej w okresie od 15 maja 2014 r. do 4 grudnia 2014 r. w (...) sp. z o.o. z siedzibą w T. przy ul. (...) (zmiana siedziby od 01.09.2014 r. W. ul. (...)) (...) w T. poprzez nieudostępnianie ksiąg podatkowych oraz dokumentów źródłowych, tj. o przestępstwo skarbowe z art. 83§1kks w zw. z art. 9§3kks.

W art. 83 §1 kks zakresem penalizacji objęte zostały zachowania polegające na udaremnianiu lub utrudnianiu wykonania czynności służbowych, osobie uprawnionej do przeprowadzenia czynności sprawdzających, kontroli podatkowej, kontroli skarbowej lub czynności kontrolnych, w zakresie szczególnego nadzoru podatkowego, w szczególności nie okazaniu wbrew żądaniu tej osoby księgi lub innego dokumentu dotyczącego prowadzonej

działalności gospodarczej lub niszczeniu, uszkodzeniu, czynieniu bezużytecznym, ukrywaniu lub usuwaniu księgi lub innego dokumentu.

Występek stypizowany art. 83 §1 kks ma charakter powszechny, co znaczy, że sprawcą nie musi być wyłącznie podmiot kontrolowany, a może nim być każdy inny podmiot, który utrudnia lub udaremnia przeprowadzenie uprawnionej kontroli. Dobrem chronionym tym przepisem jest bowiem prawidłowe funkcjonowanie kontroli i czynności podejmowanych zgodnie z prawem przez uprawnionych do tego funkcjonariuszy.

Zachowanie penalizowane przywołanym przepisem polega na utrudnianiu lub udaremnianiu osobie uprawnionej przeprowadzenie kontroli. Udaremnienie polega na uniemożliwieniu przeprowadzenia czynności kontrolnych, podczas gdy utrudnianie sprowadza się do stwarzania przeszkód w przeprowadzeniu czynności.

Zgromadzony w przedmiotowej sprawie materiał dowodowy wskazuje jednoznacznie, iż oskarżony w powiązaniu z innymi osobami podejmował szereg działań zmierzających w głównej mierze do utrudnienia kontroli funkcjonariuszom I Urzędu Skarbowego dostępu do dokumentacji spółki. Aczkolwiek oskarżony nie był formalnie członkiem zarządu w spółce (...) i uchwałą z 31 lipca 2014r. powołał na tę funkcję D. C., jednakże w ocenie sądu zgromadzony materiał dowodowy daje asumpt do konkluzji, iż opisane powyżej działania miały charakter pozorny, miały na celu ukrycie rzeczywistej struktury organizacyjnej w spółce. Wszak z wiarygodnych zdaniem sądu zeznań świadka D. C. wynikało, iż nie miał on dostępu do dokumentacji spółki, jak również nie dysponował żadnymi informacjami dotyczącymi funkcjonowania w/w podmiotu, był tzw. „słupem”. Jeśli uwzględnić poziom wypowiedzi świadka w powiązaniu z jego trudną sytuacją życiową (mieszka na działkach, korzysta z świadczeń z opieki społecznej), nie sposób racjonalnie przyjąć, iż osoba ta samodzielnie pełniła tak eksponowaną funkcję na jaką wskazywał oskarżony.

Abstrahując od powyższych rozważań wskazać należy, iż nawet wówczas gdyby za wiarygodne uznać wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie, to należy zwrócić uwagę, iż uchwała dotycząca powołania D. C. na stanowisko prezesa zarządu zapadła w lipcu 2014., podczas gdy pierwsze czynności kontrolne były podejmowane od maja 2014r.

Wprawdzie informacje o wszczęciu kontroli w początkowej fazie nie zostały osobiście doręczone S. Ż., jednakże wynikało to wyłącznie z podejmowanych przez niego działań, tj. nie poinformowania (...) o zmianie właściciela spółki, mimo, iż adres przy ul. (...) w dalszym ciągu był adresem spółki, jak również nie ujawnienia informacji o zmianach w KRS-ie. Wszelkie zawiadomienia były kierowane na dotychczasowy adres spółki oraz adres P. K., który w dalszym ciągu pozostawał w kontakcie z oskarżonym, na co jednoznacznie wskazuje udzielone mu pełnomocnictwo, jak również fakt zawarcia umowy pożyczki w imieniu spółki (...) przez P. K., już po sprzedaży udziałów.

Reasumując należy zatem ponownie zaakcentować, iż w ocenie sądu zgromadzony materiał dowodowy wskazywał jednoznacznie, iż działania podejmowane przez oskarżonego w powiązaniu z innymi osobami były ukierunkowane na utrudnienie przeprowadzenia czynności kontrolnych przez funkcjonariuszy (...) w T.. Tym samym swym zachowaniem oskarżony wyczerpał znamiona przestępstwa skarbowego z art. 83§1kks.

Przy wymiarze kary jako okoliczności obciążające sąd poczytał uprzednią karalność oskarżonego, jak również stopień zawinienia i społecznej szkodliwości czynu, determinowanych w głównej mierze długotrwałością oraz sposobem działania oskarżonego, to jest przedsięwzięciem szeregu działań mających na celu utrudnienie przeprowadzenia kontroli skarbowej.

Zakreślając wymiar poszczególnych stawek dziennych sąd uwzględnił sytuację materialną oskarżonego, który uzyskuje dochody oscylujące w granicach 2000 zł miesięcznie i ma jedno dziecko na utrzymaniu.

W ocenie sądu kara grzywny w wysokości 20 stawek dziennych po 80 zł jest adekwatna do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości zarzucanego oskarżonemu czynu i będzie miała na niego wychowawczy wpływ. Będzie mu bowiem uświadamiać konieczność przestrzegania norm prawnych oraz nieopłacalność działań niezgodnych z prawem. Kara orzeczona wobec oskarżonego czyni również zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także spełni

swe zadania w zakresie prewencji generalnej, polegającej na kształtowaniu w społeczeństwie postawy poszanowania prawa.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 113 §1kks mając na względzie fakt, iż oskarżony ma stałe źródło dochodu, w związku z tym będzie miał możliwość pozyskania środków na pokrycie należności sądowych.